

מסורת הש"ס

א) [קדושין ע"א], ב) [עירובין ס"ה], ג) גיטין פ"ח. [נ"ש], ד) כ"א א"א, ה) [מגילה י"ד], ו) [מוס' פ"ח], ז) [שם], ח) [שם], ט) ע"ז י"ט. ע"ש, י) וכל זה למ"א בילקוט], יא) [סוף פ' מטעט ע"ש], יב) כס"א למ"א ממ"ה הגלות, יג) כס"א: המינים,

והבי' בי ה' עיני משוטטות. עיני ה' המה משוטטים כ"ל:

גליון הש"ס

גמ' ובתיב בי ה' עיני משוטטות. עיני ה' המה משוטטים כ"ל:

מוסף רש"י

יין ניתן בשבעים אחריות. קן חשטוי צנימטריא (שדורין ס"ח). גלות צדקיהו. חרות ירושלים שגלו כולם (גיטין פ"ח). גלות יבניה. ה"א ירושלים. קדמה גלות צדקיהו אחת עשרה שנה, וזו ה"א צדק. והחרב יצאו להגלות דורו של צדקיה לצב צדור שחמיו גלות יבניה קיימן, שילמדו מורה לאלו הגולים אחרים, לפי שרוב חמיו המורה גלו עם יבניה, דכמיו צהו המרס והמסגר אלף (שם). כיון שסוגרין בהלכה. הלכה שהס סגורים צה, שאנס יודעס להשיב לשואליהס, שוב אין לה פותחין אחרס (שם), עורא אמר. היינו צדק, שמיהר להביא הרעה לסוף ח' מאות וחמשים, דהיינו צ' אחרים, לפי קודס וטשנתם, דהיא צנימטריא ח' מאות וחמשים ושמים, ואס שהו עד וטשנתס היה מתקיים צה כי אצד תאצדון (שם), וכע"ז דברים ד כ"ח). בתיב על גפי. צמורה משטע, מושב שאינו קבוע, וכתיב. קרא אחרינא, על כסא. מקוס כדור קבוע, כמו (בראשית מ"ח) רק הכסא אגדל ממך, ל"א בתחילה על גפי, יחיד צלל תלמידים כמו (שמות כ"ח) אס בגפו יצא (ע"ז י"ט).

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

והיא נטעצרה מעומד. שהיה בית האסורין כר ואין מקום לשכב ושילשלו שם אשה וצאגדה דויקרא רבה^[פ‏] אמרה לה: **על אלסו**. להמיר לו גזירה שנשבע שלא יהא לו בן והתירו לו פמליא ש"מ ושצועה כמיצה צההיא פרשה דכתבו את האיס הזה בס' ירמיה (כג): **והיה**. מושיעין של ישראל למקדש של ישראל: **ולאבן גנף**. ממחר הגלות^[פ‏] שמנגפת את הרגלים: **ולאור מכשול**. סלע מכשלה יהיה לשני צמי ישראל: **נשבעים אוסיוס**. בגימטריא: **וישקד**. צעוד שגלות יכניה קיימת שעדיין לא מתו אותן שגלו לצבל עם יכניה שהיו חכמים צמורה ולמדו^[פ‏] לצני גולה האחרונה: **פוסחין**. צמורה: **כחרשים**. קרי ציה חרש: **כיון דסוגרין**. דבר הלכה הנעלמת מהן אין לה פותחין אחרים: **עולא אמר**. צדקה של שקידה היינו הקדים חורבן שמי שנים לגימטריא דנושנתם דהיינו תמני מאה וחמשים ותרתין והס גלו לסוף שמה מאות וחמשים שנכנסו לארץ דכתיב (מלכים א' ו) **וימי יבנה בית הראשון ד'** מאות ועשר הרי ח' מאות ותשעים לא מהס מ' שנה שנשתחו צמדצד הרי שמה מאות וחמשים ואילמלי היה ממתין עד ונושנתס היה מתקיים צהס כי אצד תאצדון מהר והשמד תשמדון דכתיב צההיא פרשתא (דברים ד): **מהרה דמרי עולא כו'**. דהוא גימטריא דנושנתס וקרי ליה אצד תאצדון מהר והקדמה דשמי שנים צדקה היתה: **אנו צני צדיק**. אצינו צדיק נצרא לפיכך אנו צדיקים ואין אנו צריכין להמרחק מן העצירה כי לא נכשל צה: **אנו צני רשע**. ואין אנו זקוקין צתשוצה ולהצטדק כי לא יועיל: **אס נצראו שנים**. יאמרו זה לזה אצא גדול מאצין: **הגולגיס והחמסנים**. שיאמרו קרקע זה לצני אצינו הראשון היתה ולא לצני אצינס: **חספפך כחומר חוסס**. לאחר מיתתו של אדם מתהפך חותם שלו לחומר וימליצו כמו לצוש צתחית הממים. ומדקרי ליה חותס שמע מינה צחותס אין טצועין: **ויאמר עלי היא**. ואין אדם מנחישו הוואיל ואין היכר צייניהן: **וימנע מרשעים אורס**. קלסמר פניו ומתוך כך שלא יהא קלסמר פנים דומה לשל צחיריהס חרוע רמה תשצר שאינו יכול לומר עלי היא: **משוס ערוה**. שלא יתחלף לאשה צצעלה לא ציוס מפני המראה וציללה מפני הקול: **וצדעס מפני הגולגיס**. אס יודע מה צלצ צחירו יחפש מצפוניו וידע היכן ממונו: **שלא יאמרו הלזוקיס^[פ‏] שוסף היה**. אדם צמעשה צראשית לפיכך קדמו לו כולס: **למאנה**. צצת: **שיכנס לסעודה מיד**. שימאל הכל מוכן ויאכל מאשר יחפון: **גפי**. מקוס צצוה: **ולכסוף**. כססרס נטרד: **מי פסי יסור הנה**. צתריה דהאי קרא כתיב מי פתאו לזה יסיסר הנה לאכול מן העץ: **חסר לצ אמרה לו**. האשה שהיא חסר לצ אמרה לו: **גלמי ראו עיניך**. מכל מראה עיניך נגלמתי והיינו כל העולם דכתיב צוצריה (ד' עיני ה' המה משוטטים צכל הארץ: גופו

ראו עיניך^[פ‏] (וכתיב^[פ‏] **כי ה'**

ועדין גלות יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה והחרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

והיא נתעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו יאל ורובכל שנורע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אנברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר^[פ‏] והיה למקדש ולאבן גנף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניי^[פ‏] קוצים אתם מטילין לי בעיניי א"ל רבי חייא רבי אל ירע בעיניך^[פ‏] ייין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד^[פ‏] א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב^[פ‏] וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום דצדיק ה' וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו^[פ‏] אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף חרש^[פ‏] כיון שפותחין הכל נעשו כחרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים^[פ‏] לנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ותרתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן ו"אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרין הרבה רשיות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולגין ומפני החמסגין ומה עכשיו שנברא יחיד גזולין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגי' גדולתו כו': תנו רבנן ו"להגי' גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא'^[פ‏] תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר^[פ‏] וימנע מרשעים אורם חרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולגין והחמסגין ת"ר^[פ‏] אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תווח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא'^[פ‏] חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה^[פ‏] טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה^[פ‏] שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מידתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערותיה תקרא זה אדם וחווה על גפי מרומי קרת^[פ‏] רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב^[פ‏] על כסא בתחלה על גפי ולכסוף על כסא^[פ‏] מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב^[פ‏] גואף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר^[פ‏] גלמי

לח. תורה אור

1. בשנת שתיס לדרוש הפולך בחדש הששי ביום אחד לחודש יהיה דבר יי ביד חגי הקביא אל ורובכל בן שאלתיאל פתח יהודה ואל יהושע בן יהודצק דבחו הנהול לאמר: חגי א א

2. והנה למקדש ולאבן גנף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמקש ליושב ירושלים: ישעיהו ח יד 3. וישקד יי על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יי אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: דניאל ט יד 4. ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הפל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבליו: מלכים ב כד טו 5. כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל המונות כל ועשיתם חרע בעיני יי אלודך להכעיסו: דברים כ דה 6. תתנפך בחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש:

חצבה עמודיה שבעה. דנשנעה ימים נצרא העולם שאע"פ שנשעה ימים נצרא העולם מ"מ היה חסר מנוחה עד שנא צצת צא מנוחה והיינו דכתיב (בראשית ג) ויכל אלהים ציוס השביעי:

בתחלה על גפי. פ"ה מקוס גצוה ולכסוף כססרס נטרד על כסא וקשה דכספ"ק דמס' ע"ז (דף י"ט). משמע דכסא עדיף מגפי דדריש גצי תלמיד צצתחילה על גפי גולה ממקוס למקוס ולכסוף כשנעשה ראש ישיבה על כסא וכאן נמי יש לדרוש כן קודם שנוזווגה לו חוה על גפי כמו (שמות כ"ח) אס צגפיו יצא ולכסוף על כסא: ויכדו

כיון שפוחין הכל נעשו כחרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים^[פ‏] לנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ותרתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן ו"אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרין הרבה רשיות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולגין ומפני החמסגין ומה עכשיו שנברא יחיד גזולין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגי' גדולתו כו': תנו רבנן ו"להגי' גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא'^[פ‏] תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר^[פ‏] וימנע מרשעים אורם חרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולגין והחמסגין ת"ר^[פ‏] אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תווח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא'^[פ‏] חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה^[פ‏] טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה^[פ‏] שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מידתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערותיה תקרא זה אדם וחווה על גפי מרומי קרת^[פ‏] רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב^[פ‏] על כסא בתחלה על גפי ולכסוף על כסא^[פ‏] מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב^[פ‏] גואף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר^[פ‏] גלמי

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף חרש^[פ‏] כיון שפוחין הכל נעשו כחרשין מסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

ועדין גלות יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה והחרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.

והביא עלינו כי צדיק ה' אלהינו צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות

יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה^[פ‏] החרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נפשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שמי מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה היו וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשיות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תווח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כו'.